

[Chr. Rasmussen.]

nogenlunde den samme med hensyn til kornprisens størrelse; ellers havde det ærede medlem hr. Svend Haugaard antagelig ikke på det radikale venstres vegne stillet ændringsforslag om, at man skulle bringe sælgerprisen op på 50 kr. i kraft af direkte statstilskud, netop det samme beløb, som er udgangspunktet for den kornlov, vi her behandler.

Spørgsmålet om den rigtige fordeling er vanskeligt at blive klar på, men jeg forstår, at i hvert fald husmandsforeningerne har haft overordentlig vanskeligt ved at finde nogle eksempler, hvor kornkøb havde særlig stor indflydelse. Man har sikkert søgt med lys og lygte. Jeg kan i hvert fald trøste med, at vi er en del i den socialdemokratiske folketingsgruppe, der har noget mere jordforbindelse, er mere klar over, hvordan stillingen er i de typiske husmandsbrug, i modsætning til, hvad der er fremført over for udvalget, hvor man har talt om skattepligtige indtægter, der bevæger sig op til omkring 25.000 kr. Hvis det var typiske husmandsbrug, tror jeg nok, det høje ting havde ladet være med at stille forslag om støtteforanstaltninger til landbruget i al almindelighed, for så havde det ikke været påkrævet.

Jens Chr. Christensen: Jeg har ikke ret mange bemærkninger til den højtærede minister. Både ministeren og det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen mener, at landbruget har haft gode år, og henviser til pristigninger på landbrugsproduktionen i 1963 og 1964; så holder de ganske vist op, og det er også rigtigt. I slutningen af 1963 og det meste af 1964 — det har alle indrømmet, og det indrømmede jeg ved første behandling — havde landbrugserhvervet en forbedret indtjening, men i de forløbne måneder af 1965 har der ikke været den opgang i priserne, som vel de fleste havde ventet. Tværtimod, hvis vi ser på smørpriserne, på flæskepriserne, har begge kategorier vist nedgang. Det vil ikke blive vanskeligt for noget politisk partis repræsentant at sige til landbruget og få en ærlig tilslutning dertil, at de vilkår, landbrugserhvervet har i 1965, ikke rummer de samme muligheder og de samme goder, som alle andre erhverv i vort samfund har

opnået gennem lønstigning og stigende for-tjenester.

Må jeg så sige om den meget omtalte dækning, som både de ærede medlemmer hr. H. C. Toft, hr. Svend Haugaard og hr. Westerby og den højtærede minister har været inde på — de mener, det er helt forkert, når venstre stiller ændringsforslag, der betyder forøgede udgifter, hvis man ikke samtidig stiller forslag om dækning af disse udgifter — at vi i udvalget klart har tilkendegivet, at venstre vil være rede til at finde frem til den nødvendige dækning af udgifterne.

Jeg kan også henvise til, at da der var tale om efterslæb til tjenestemændene, som vi kunne stemme for, var vi rede til at medvirke til at få gennemført dækning for disse udgifter. Må jeg i den forbindelse nævne, at i buketudvalget krævede venstre netop, at regeringen skulle offentliggøre i udvalget, hvilke midler det var nødvendigt at stille til rådighed for landbrugserhvervet, og samtidig krævede venstre, at disse midler klart skulle have plads inden for den beløbsramme, som man blev enig om. Det ærede medlem hr. Westerby ved bedre end andre, hvem der var skyld i, at man ikke nåede et resultat inden for dette udvalg.

Det ærede medlem hr. Svend Haugaard gjorde meget ud af kornprisen og flæskeprisen og spurgte mig direkte, om jeg var i stand til at give et bevis for, at der havde været sammenhæng mellem en stigning i kornprisen og en stigning i flæskeprisen, og om, hvor forholdene har svaret til de retningslinjer, som vi har gjort os til talsmænd for. Må jeg henvise til, at efter at vi i 1962 havde hævet basisprisen på foderkorn fra 40 kr. til 46 kr., viste det sig netop i 1963, at Danmark havde den laveste stigningstakt i flæskeproduktionen. Endelig kan jeg føje til, at stigningen i flæskeproduktionen er stærkest i de egne af Danmark, hvor man køber korn. Således viste det sig i 1963, at stigningstakten i flæskeproduktionen blev formindsket i de kornproducerende egne, men steg lidt i de kornkøbende egne.

Det ærede medlem talte om det gode, der ville oprinde, hvis vi gennemførte den af det radikale venstre skitserede nettokornsælgerordning. Der er vist ingen, der kan være det mindste i tvivl om, at det